

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/266/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812224120
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3812224120.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobkyne: F. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., J. XX/X, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. R. E., PhD, spol. s.r.o., so sídlom v B., N. cesta 1, R.: XX XXX XXX proti žalovanej: K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., XX. augusta XX/X, zastúpenej JUDr. V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, K. o zaplatenie sumy 7 000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 21.februára 2017, č. k 11C/29/2013-78 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie 7 000 eur s príslušenstvom. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi vo výške 100%. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala voči žalovanej zaplatenia peňažnej pôžičky v sume 7 000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7 000 eur od 19.06.2010 do zaplatenia a tvrdila, že peniaze požičala žalovanej pre jej syna I. N., ktoré poukázala z účtu jej manžela R. N., ktorý je ich účtom spoločným, uvedený v zmluve o pôžičke. Číslo účtu do zmluvy o pôžičke poskytla žalovaná. Zmluvu o pôžičke uzatvorila so žalovanou preto, lebo syn žalovanej I. N. bol v tom čase v Taliansku. Na svoje tvrdenia, že žalovanej pre jej syna požičala sumu 7.000 eur označila ako dôkaz písomnú zmluvu o pôžičke. Tvrdila, že žalovaná jej peňažnú pôžičku nevrátila do 18.06.2010 a po vyzvaní žalovanej, aby jej vrátila pôžičku reagovala tak, že je to vec jej syna. Následne sa objavila na účte jej manžela, ktorý je účtom spoločným suma 19 500 eur, ide o pôžičku, ktorú vrátil syn žalovanej jej manželovi, ktorú mu bol dlžný, ale nešlo o pôžičku 7 000 eur. Tvrdila, že jej manžel požičal synovi žalovanej v roku 2009 sumu 19 500 eur, ktorá bola vrátená na tento spoločný účet. O tejto pôžičke nebola spísaná písomná zmluva o pôžičke. Žalovaná uviedla, že podpísala so žalobkyňou zmluvu o pôžičke, lebo v tom čase bol jej syn I. N. v Taliansku a dohodol sa s manželom žalobkyne R. N., že on synovi požičia sumu 7 000 eur. Podľa tvrdenia žalovanej o tejto pôžičke sa dohodli I. N. s R. N. telefonicky. Syn žalovanej potreboval peniaze na prevádzku pohostinstva v K., kde mu žalovaná robí ekonómku. Zmluvu o pôžičke podpísala až vtedy, keď zistila, že na účte syna je pripísaná suma 7 000 eur. Po dohode žalobkyňa predložila žalovanej zmluvu o pôžičke, ktorú podpísala. Suma, na ktorej sa dohodli R. N. a I. N. bola odoslaná zo M. a.s. z Bratislavy na účet syna žalovanej. Žalovaná sa viac o pôžičku nezaujímal, resp. na ňu zabudla pre zdravotné a rodinné problémy. Počas konania tvrdila, že vrátila peňažnú pôžičku 7 000 eur žalobkyňi na účet, ktorý je uvedený v zmluve o pôžičke takým spôsobom, že syn jej doniesol sumu 19 500 eur, ktoré vložila na účet žalobkyne. Žalovaná tvrdila, že okrem pôžičky 7 000 eur vrátila žalobkyňi aj úrok vo výške 5 % mesačne, ktorý je uvedený v zmluve o pôžičke a zvyšnú časť tvorila nejaká ďalšia pôžička jej syna pre manžela žalobkyne. Na svoju obranu uviedla, že nebola dlžníkom žalobkyne, hoci bola uvedená ako dlžník v zmluve o pôžičke, preto vrátila žalobkyňi pôžičku 7 000 eur v sume 19 500 eur z jej účtu na účet žalobkyne. Ďalej na svoju obranu uviedla, že jej syn chcel vrátiť pôžičku 7 000 eur manželovi žalobkyne, ale práve z dôvodu, že ona bola v zmluve uvedená

ako dlžník, vrátila pôžičku ona. Vysvetlila, že v sume 19 500 eur bola pôžička 7 000 eur, úrok 5 % mesačne a ďalšia pôžička jej syna. Súd zistil, že zmluvu o pôžičke uzatvorila ako veriteľ F. N. (žalobkyňa) a dlžník K. N. (žalovaná) dňa 15.06.2010. Zo zmluvy vyplýva, že predmetom zmluvy je hotovostná pôžička 7 000 eur. Z článku II. tejto zmluvy vyplýva, že veriteľ sa zaväzuje poskytnúť dlžníkovi peňažnú čiastku, ktorá je predmetom tejto zmluvy na dobu do 18.06.2010. Táto čiastka bude poukázaná na bankový účet dlžníka č. XXXXXXXXXXX/XXXX v M. M.. Podľa zmluvy dlžník podpisom tejto zmluvy potvrdzuje prevzatie čiastky uvedenej v článku I. tejto zmluvy. Dlžník sa zaväzuje zaplatiť svoj dlh do dátumu uvedeného v bode 1. Celková čiastka vrátená dlžníkom bude predstavovať sumu 7 000 eur na bankový účet veriteľa č. XXXXXXXXXXX/XXXX v banke O.. V článku II. bod 3 je uvedené, že ak dlžník nesplní svoju splátku v termíne uvedenom v článku II. bod 2 zmluvy, môže veriteľ žiadať o zaplatenie úroku 5 % mesačne z celkovej svojej pohľadávky. Zmluva je podpísaná oboma zmluvnými stranami. Zhodnotením skutkového stavu, dôkazov, ktoré boli vykonané, hodnotením týchto dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach s prihliadnutím na všetky dôkazy, ktoré boli vykonané a skutočnosti, ktoré vyšli v priebehu konania najavo, súd dospel k záveru, že žaloba je podaná nedôvodne, preto ju súd zamietol. Súd mal v konaní preukázané, že k reálnemu odovzdaniu peňažnej pôžičky došlo ešte pred uzavretím zmluvy o pôžičke, t. j. pripísaním sumy 7 000 eur z účtu žalobkyne na účet syna I. N. a týmto pripísaním sumy 7 000 eur došlo k vzniku zmluvy o pôžičke, nie prevzatím čiastky pri podpise zmluvy. Táto skutočnosť bola potvrdená výpoveďou žalovanej, ktorá zistila pripísanie sumy 7 000 eur na účet jej syna pred uzavretím zmluvy na internete. Písomná zmluva zo dňa 15.06.2010 je len potvrdením o prijatej pôžičke. Ide o listinný dôkaz o jej existencii. Z výpovedí žalovanej, svedka I. N. a R. N. považoval za preukázané, že žalobkyňa požičala svedkovi synovi žalovanej I. N. sumu 7 000 eur, ktorá bola poukázaná na jeho účet. Teda zmluvný vzťah vznikol medzi žalobkyňou ako veriteľom a synom žalovanej I. N., ktorý peňažnú pôžičku 7 000 eur prijal na účet a nie so žalovanou, ktorej peňažná pôžička nebola odovzdaná a ani prevedená na jej účet. K vzniku pôžičky došlo skutočným odovzdaním peňazí veriteľom dlžníkovi - I. N. pripísaním peňažnej pôžičky 7 000 eur na jeho účet, čo v konaní bolo bezpečne preukázané výpismi z účtu (č.I.31). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nesprávne žalobkyňa žalovala pasívne legitimovanú stranu sporu K. N., ktorá nebola dlžníkom žalobkyne, hoci v zmluve o pôžičke bola uvedená a neprijala peňažnú pôžičku. Správne mala žalobkyňa podať žalobu proti I. N., ktorému bola poskytnutá peňažná pôžička 7 000 eur, ktorý bol aj povinný peňažnú pôžičku vrátiť. Čo sa týka námietok žalobkyne, že žalovaná nevedela vysvetliť vrátenie sumy 19 500 eur, súd uviedol, že žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že vrátila 7 000 eur, ktoré boli v sume 19 500 eur, ktorá predstavovala 5 % úrok zo sumy 7000 eur vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke, išlo o odplatu a zvyšná časť predstavovala nejaká pôžička syna manželovi žalobkyne. Žalovaná vrátila žalobkyňi peňažnú pôžičku v súlade so zmluvou o pôžičke, lebo bola označená v zmluve dlžníkom, ale pôžičku vrátil jej syn žalobkyňi, ktorému bola 7 000 eur prevodným príkazom prevedená na jeho účet. Súd sa nezaoberal pôžičkami, ktoré mali uzavreté manžel žalobkyne a syn žalovanej, pretože neboli predmetom tohto konania, tieto boli uzavreté bez písomnej formy a bez svedkov. V súvislosti s tým súd nepovažoval za účelné a hospodárne vypočuť navrhovaných svedkov N. a M., ktorých navrhla vypočuť žalobkyňa na skutočnosti, že jej manžel požičiaval synovi žalovanej vyššie sumy pôžičiek. Z týchto dôvodov súd takýto návrh procesným uznesením na pojednávaní dňa 21.02.2017 zamietol. Právne vec posúdil podľa § 657 Občianskeho zákonníka. Súd o trovách konania rozhodol podľa § 262 ods.1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Nesúhlasila s názorom súdu prvej inštancie, že v spore nie je žalovaná pasívne legitimovaná. Poukázala na obsah výpovede žalovanej na pojednávaní dňa 04.06.2013, kedy žalovaná uviedla, že zmluvu o pôžičke zo dňa 15.06.2010 podpísala na matrike v Handlovej až vtedy, keď zistila, že suma 7 000 eur už bola poukázaná na jej účet. Preto názor súdu prvej inštancie, že nedošlo k reálnemu odovzdaniu peňazí žalovanej nebol správny, nakoľko bol preukázaný opak. Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka nevyplýva, že by mal veriteľ zisťovať, či číslo účtu, ktoré uvedie dlžník v zmluve o pôžičke, je skutočne účtom dlžníka. To je skutočnosť, ktorú veriteľ nemá nijakú možnosť pri poukazovaní peňazí na samotný účet zistiť. Samotná žalovaná utvrdila žalobkyňu tým, že ide o jej účet, že mala možnosť skontrolovať, či už peniaze nabehli na tento účet, takže žalobkyňa si svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o pôžičke - odovzdať predmet pôžičky, splnila. Bola toho názoru, že právny vzťah vznikol medzi ňou a žalovanou na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 15.06.2010, pričom táto zmluva je platným právnym úkonom, z ktorého si žalovaná svoj záväzok vrátiť peniaze v dohodnutej lehote, teda do 18.06.2010 nesplnila. Pokiaľ ide o vrátenie sumy 19 500 eur, mala za to, že z výpovede svedkov R. N., manžela žalovanej a samotného I. N. vyplýva, že I. N. od R. N. mal viackrát požičané peniaze, a to v čase platnosti predmetnej zmluvy o pôžičke zo dňa 15.06.2010. Mala za to, že žalovaná využila situáciu v tom, že úmyselne zamenila

vrátenie aj iných pôžičiek, ktoré mal jej syn I. N. s R. N. s vrátením jej pôžičky v sume 7 000 eur tak, aby nebolo možné identifikovať o aké finančné prostriedky pri vrátení sumy 19 500 eur išlo. Žalovaná sa snaží vyvolať dojem, že vrátila požičanú sumu 19 500 eur, ktorá vôbec nesúhlasí ani s dohodnutým úrokom podľa zmluvy, t. j. 5% mesačne zo sumy 7 000 eur podľa článku II. ods. 3 zmluvy o pôžičke zo dňa 15.06.2010. K tejto skutočnosti bolo treba vypočítať navrhovaných svedkov. Navrhla, aby odvolací súd v zmysle uvedeného podľa § 388 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu, resp. podľa § 389 CSP rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie.

3. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedla, že tvrdenie žalobkyne, že nemala možnosť zistiť, či ide o účet žalovanej alebo jej syna, a že tieto skutočnosti boli objasnené až v priebehu dokazovania na súde, nebolo pravdivé. Poukázala na skutočnosť, že ak peniaze boli poukázané pred podpísaním zmluvy o pôžičke, ako mohol manžel žalobkyne, ktorý dával k tomuto úkonu príkaz do O. Z. vedieť, na aký bankový účet má byť čiastka 7 000 eur pripísaná. Z výpovede žalobkyne, ale aj jej manžela vyplýva, že zmluvu o pôžičke pripravovala žalobkyňa sama, resp. s jej kamarátkou, bez predchádzajúcej súčinnosti so žalovanou. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa a jej manžel vedeli, na aký účet je posielaná čiastka 7 000 eur, a preto tvrdenie žalobkyne uvedené v odvolaní, že ju žalovaná utvrdila, že ide o jej účet, lebo mala možnosť skontrolovať, či už peniaze nabehli na tento účet, považovala za zavádzajúce a nepravdivé. Žalovaná vždy tvrdila a tvrdí, že išlo o účet, ktorý mal vo vlastníctve jej syn I., že ona mala k nemu dispozičné právo a čiastku 19 500 eur poslala zo synových peňazí na účet uvedený v zmluve. Názor žalobkyne, že žalovaná využila situáciu, nemá oporu v žiadnom reálnom podklade, pretože nerešpektuje žiadny hodnoverný dôkaz o tom, že by manžel žalobkyne túto čiastku synovi žalovanej požičal. Poukázala aj na tvrdenie žalobkyne, že na pojednávaní dňa 29.01.2015 uviedla, že čiastka 7 000 eur bola požičaná nie žalovanej, ale jej synovi I. a v odvolaní zase tvrdí, že nie syn žalovanej, ale žalovaná je v tomto spore pasívne legitimovaná. Mala za to, že súd prvej inštancie posúdil a zhodnotil všetky zistené dôkazy jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach, vec posúdil právne správne a preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd prejednal vec podľa § 379, § 380 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z. z.), ďalej len CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je treba zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z nasledovných dôvodov:

5. Počas konania pred súdom prvej inštancie došlo k zmene právnej úpravy sporového konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.). V prechodných ustanoveniach (§ 470 ods. 1, ods. 2) CSP stanovil, že ak neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, avšak s tým, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom názore, že žalovaná nie je v danom spore pasívne legitimovaná. Zmluvný vzťah z pôžičky vznikol medzi žalobkyňou ako veriteľom a synom žalovanej I. N., ktorý peňažnú pôžičku 7000 eur prijal na účet a nie so žalovanou, ktorej peňažná pôžička nebola odovzdaná a ani prevedená na jej účet. K vzniku pôžičky došlo skutočným odovzdaním peňazí veriteľom dlžníkovi - I. N. pripísaním peňažnej pôžičky 7 000 eur na jeho účet, čo v konaní bolo bezpečne preukázané výpismi z účtu. Správne mala žalobkyňa podať žalobu proti I. N., ktorému bola poskytnutá peňažná pôžička 7 000 eur, ktorý bol aj povinný peňažnú pôžičku vrátiť.

7. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje.

8. Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

9. Z listiny zo dňa 15.06.2010 označenej ako „zmluva o pôžičke“ z časti II. bodu 1. vyplýva, že žalobkyňa označená ako veriteľ a žalovaná označená ako dlžník sa dohodli, že veriteľ poskytne dlžníkovi peňažnú čiastku 7 000 eur na dobu do 18.06.2010, ktorá bude poukázaná na bankový účet dlžníka č. XXXXXXXXXXX/XXXX v M. sporiteľni. Dlžník podpisom potvrdzuje prevzatie uvedenej čiastky a v

bode 2. tejto zmluvy sa zaväzuje zaplatiť dlh do dátumu uvedeného v bode 1. na bankový účet veriteľa č. 1582988251/0200 v banke O.. Podľa časti III. bodu 3. zmluvy, ak dlžník nesplní svoju splátku v termíne uvedenom v bode 2 zmluvy, môže veriteľ žiadať o zaplatenie úroku 5% mesačne z celej svojej pohľadávky. Zmluva je podpísaná žalobkyňou a žalovanou.

10. Je nepochybné a správne to uvádza aj súd prvej inštancie, že zmluva o pôžičke je reálny kontrakt, čo znamená, že k jej vzniku dochádza až skutočným odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi. Pri peňažnej pôžičke veriteľ zo zmluvy o pôžičke splní svoj záväzok prenechať dlžníkovi peniaze v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka nielen ich odovzdaním dlžníkovi v hotovosti, ale i formou bezhotovostného platobného styku, t. j. bezhotovostným prevodom na účet dlžníka alebo podľa dohody zmluvných strán na dlžníkom označený účet tretej osoby, ku ktorému má dlžník dispozičné oprávnenie.

11. Ak bolo v danom spore preukázané, že žalobkyňa odovzdala bezhotovostným platobným stykom finančné prostriedky vo výške 7 000 eur na účet syna žalovanej I. N. a so žalovanou uzavrela písomnú zmluvu o tejto pôžičke dňa 15.06.2010 s tým, že peňažné prostriedky si požičiava žalovaná ako dlžník od žalobkyne ako veriteľa a zaviazala sa ich vrátiť v dohodnutej dobe, potom medzi žalobkyňou a žalovanou vznikol vzťah zo zmluvy o pôžičke v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka. Medzi žalobkyňou a žalovanou vznikla aj dohoda, že finančné prostriedky budú odovzdané bezhotovostným prevodom na účet, ktorý žalovaná označila v písomnej zmluve o pôžičke, a okolnosť že majiteľom účtu bol syn žalovanej I. N., ku ktorému účtu mala žalovaná dispozičné oprávnenie, nemohla založiť právny vzťah z pôžičky medzi žalobkyňou a synom žalovanej I. N. tak, ako to konštatoval súd prvej inštancie. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že finančné prostriedky boli odovzdané vopred, pred podpisom zmluvy o pôžičke, bezhotovostným prevodom z účtu žalobkyne a jej manžela na účet syna žalovanej I. N. a o tomto úkone bola potom spísaná zmluva o pôžičke obsahujúca podmienky pôžičky a bolo v nej napísané číslo účtu, na ktorý boli finančné prostriedky poukávané. Ak teda žalobkyňa na základe požiadavky žalovanej bezhotovostne poukázala na žalovanou určený účet, ktorého majiteľom bola tretia osoba finančné prostriedky, potom žalobkyňa splnila svoj záväzok zo zmluvy o pôžičke vo vzťahu k žalovanej a nie k jej synovi, s ktorým takúto zmluvu o pôžičke neuzavrela. Účet I. N., na ktorý žalobkyňa, resp. jej manžel odovzdal finančné prostriedky bezhotovostným prevodom, predstavuje len účet tretej osoby, ku ktorému má žalovaná ako dlžník dispozičné oprávnenie.

12. Súd prvej inštancie teda nesprávne právne vec posúdil.

13. Súd prvej inštancie sa dopustil aj vady v konaní, keď nerozhodol o návrhu žalobkyne /ktorý podala ešte za účinnosti OSP/, ktorá na pojednávaní dňa 29.02.2015 navrhla, aby súd pripustil zámenu účastníkov na strane žalovanej podľa § 92 ods. 2 O.s.p. Súd prvej inštancie o tomto návrh rozhodol uznesením zo dňa 06.februára 2015, č. k.11C/29/2013-47 tak, že návrhu nevyhovel. V dôsledku podaného odvolania žalovanou a I. N. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 19.08.2015, č. k. 5Co/282/2015-57 zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, čo odôvodnil tým, že súd je povinný zistiť stanovisko žalovanej k návrhu žalobkyne na zámenu účastníkov konania a opätovne o návrhu rozhodnúť. Z obsahu spisu však vyplýva, že súd prvej inštancie o tomto návrhu doposiaľ vôbec nerozhodol a ďalej vo veci konal so stranami - žalobkyňou a žalovanou.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie /§ 391 ods. 1 CSP/.

15. Súd prvej inštancie sa bude v ďalšom konaní riadiť hore vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu a najmä sa zaoberať tvrdením žalovanej, že peňažná pôžička žalobkyne bola vrátená a po vykonanom dokazovaní v spore opätovne rozhodne. Zároveň odstráni aj vadu, ktorou je konanie postihnuté tak, že rozhodne o návrhu žalobkyne na zámenu žalovanej strany /§ 391 ods. 2 a 3 CSP/.

16. Podľa § 396 ods. 3 CSP súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania v novom rozhodnutí o veci.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p).